

[Aksel Larsen.]

fuldkommen enighed eller meget bred enighed mellem folketingets partier, før man kommer med et ministerielt initiativ i folketinget. Jeg tror, at det, sådan som denne sag er trukket i langdrag, kunne have betalt sig, om ministeren var kommet med et definitivt forslag og så havde set at få det ført igennem eventuelt i ændret skikkelse af folketinget, men få det ført igennem som lov. Jeg er ganske enig i, det er den mest påtrængende trafikopgave, vi skal have løst herhjemme.

Hvad tidsfristen de 25 år eller noget kortere angår, kan jeg kun sige: lad os dog nu så snart som muligt i løbet af en overskuelig årrække få bygget de nødvendige tunnelbanelinjer og indrette os på, at ikke hele hovedstadens trafik skal ske i tunnelbaner. Der er dog endnu dele af det, vi må kalde hovedstaden, hvor banerne må kunne gå oven på jorden som fortsatte S-baner, og derfor er det altså det egentlige tunnelbanenet, jeg mener man må kunne gøre færdig med de nødvendige linjer på en årrække, der højst kan blive halvdelen af de 25 år.

Det, jeg har sagt her om tunnelbanen og ministerens ønske om at sikre sig forhåndstilslutning fra folketinget gennem forhandlinger med partierne, kan jeg også sige med hensyn til de store broer. Jeg ved ikke, om folketinget i givet fald ville fastholde den opfattelse, at Store-Bæltsbroen skal bygges før Øresundsbroen. Jeg er af den opfattelse, at erhvervsøkonomisk for dette land såvel som for Sverige vil Øresundsforbindelsen have en kolossal stor betydning, og i sammenligning hermed må Store-Bæltsforbindelsens betydning blive mindre. Det, jeg har talt for, er dog mere, at der ganske åbenbart vil være ikke alene vanskeligheder med at skaffe midlerne til investering i en Store-Bæltsbro så hurtigt som ønskeligt, men at der også synes at være større tekniske vanskeligheder dér end mellem København og Malmø. Jeg har endvidere sagt, at da det er sådan, at man, uden at staten skal investere 5 øre, kan bygge forbindelsen København-Malmø, og da de tekniske forberedelser er så vidt fremskredne, at man forholdsvis hurtigt må kunne gå i gang, så taler alt for ikke at nøle her.

Ministeren mener, at det kan være farligt at få den ene af disse forbindelser færdig før den anden, for så bliver der et kolossalt pres på den anden side. Jeg tror ikke på det. Jeg tror i den henseende, at den største flaskehals vil opstå ved Øresund. Tænk, hvis man fik Store-Bæltsbroen før en Øresundsforbindelse. Vesterud og sønderud fra Sjælland er der særdeles rige muligheder for fægeforbindelser, så det nok ville gå. Dermed være ikke sagt, at vi ikke skal have en Store-Bæltsbro. Jeg gør kun opmærksom på, at jeg deler ikke de betænkeligheder, ministeren her giver udtryk for.

Jeg kan slet ikke forstå det argument, at hvis Nordisk Råd nu udtaler sig til fordel for en skandinavisk storflyveplads på Saltholm, så vil det tage lang tid, før vi kan gå i gang med Øresundsbroen. Nej, så tvinges vi til at gå i gang med den ret hurtigt. Efter alt, hvad luftfartssagkyndige siger, bliver det helt galt, hvis vi ikke har denne storlufthavn inden 10 år, og så kan det jo ikke nytte, at vi af hensyn til en sådan storlufthavn udsætter bygningen af Øresundsforbindelsen, som i øvrigt, hvad linjeføringen angår, kan anlægges, uden at det på nogen som helst måde kommer til at foregribe nogen planer, der måtte blive udarbejdet vedrørende en storflyveplads på Saltholm.

Rimstad: Den højtærede økonomiminister kom med den bemærkning til mig, at min formodning om, hvad der var hans målsetting: gerne at ville investere det mest mulige, ikke var rigtig. Jeg vil dertil sige, at det tager jeg naturligvis til efterretning. Men når ministeren så tilføjer, at den bemærkning fra min side var løsagtig, vil jeg gerne sige, at det må bero på en misforståelse. Før når jeg har fået den opfattelse, skyldes det skam ministerens egen redegørelse, hvori han fremsætter sine investeringsønsker — hvis jeg kan udtrykke mig sådan; jeg kunne måske bedre sige investeringskrav — i en meget imperativ form. Jeg måtte altså gå ud fra, at det er noget — jeg brugte vist selv ordet — som skal tvinges igennem, og den bemærkning, ministeren kom med i sit andet indlæg, kunne også nok tyde noget derpå.

Ministeren sagde, at han var helt klar